

РЕШЕНИЕ

№ 6598

гр. София, 04.11.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 09.09.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12476** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на Е. А. А. от [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу експертно решение № 0732 от зас. 129/06.11.2013 г. на Специализиран състав на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по ортопедични болести.

Решението е обжалвано в частта, с която е изменено експертно решение на ТЕЛК при 5 МБАЛ, [населено място], № 1110 от зас. 100/11.06.2013 г., с което е редуцирана определената степен на трайно намалена работоспособност от 96 % на 92 % и в частта, в която е прието, че лицето не се нуждае от чужда помощ. В жалбата се развиват оплаквания в насока неправилно прилагане на материалния закон адм. производствените правила. Твърди се, че НЕЛК неправилно е определил процента на намалената работоспособност, съгласно Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/. Прави искане до съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното експертно решение и да се определи по-високия процент на намалена работоспособност, определен в размер на 96 % в решението на ТЕЛК като се приеме, че освидетелстваното лице се нуждае от чужда помощ. В съдебно заседание се представява от адв. С.. Същата представя списък със сторени по делото разноски с искане за присъждането им – л. 54 от д.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия, в писмена молба, оспорва изцяло жалбата като недоказана. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави

изявление за прекомерност на претендираното адв. възнаграждение.

СГП, редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се представлява и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София-град като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред НЕЛК е образувано по жалба на Е. А. А. от [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу експертно решение на ТЕЛК при 5 МБАЛ, [населено място], № 1110 от зас. 100/11.06.2013 г., с което е извършено освидетелстване на работоспособността, вида и степента на увреждане и е определен процент трайно намалена работоспособност /ТНР/ 96 % степен на увреждане без чужда помощ като е приет срок на инвалидността – пожизнен, съгласно чл. 69, ал. 7 от Наредбата за медицинската експертиза. С жалбата решението на ТЕЛК е оспорено изцяло относно оценката на трайно намалената работоспособност и констатацията, че освидетелстваната не се нуждае от чужда помощ. Видно от приложените, неоспорени и приети по делото доказателства от НЕЛК е извършено пълно освидетелстване по документи и осъществен преглед на лицето на 24.10.2013 г., в съответствие с чл. 50, ал.1 от ПУОРОМЕРКМЕ и с оспореното решение е изменено ЕР на ТЕЛК по оценката на работоспособността като е изменена от 96 % на 92 %. ТЕЛК по УНГ болести приема диагноза –двустранин неврит на слуховите нерви с функ. дефицит в степен средна на тежко чуване с маскиращ шум двустранно с 15 % ТНР, съгласно НМЕ/2010. По заключение на НЕЛК по ортопедични болести се приема заключение при ортопедичен статус – деформираща тораколумбална спондилоартроза – следват се 50 % степен на увреждане – максимално предвидените по НМЕ/2010 г., двустранна коксартроза – 10 % за всяка става, НЕЛК - нервни болести – за двустранна увреда на перонеалните нерви – по 20 % степен на увреждане по т. 11.7.2 на НМЕ/2010 г. или общо 40 % степен на увреждане, НЕЛК по хирургични болести се приема заключение – 0 % ТНР и НЕЛК – очни болести – след мозъчна операция „загубила” зрението на лявото око, дясното оперирано за катаракта, поставена вътрешна леща, абсолютна слепота на ляво око, обуславяща по чл. 5, р. 1 – 45 % степен на увреждане и по чл. 5, р. 2, т. 1 – 35 % степен на увреждане. Приет е краен процент на увреждане – 92 % без чужда помощ, изчислен по методиката: 50 % + 20 % от /10+10+20+20+45+35+10+10+50/. Отменено е решението на ТЕЛК по оценка на работоспособността, срока на инвалидността като е определен 92 % степен на увреждане без чужда помощ като не са налице условията на чл. 68, ал. 1 от НМЕ/2010 г. за отпускане на чужда помощ, понеже лицето се придвижва самостоятелно с помощта на бастун. Срока на инвалидността е определен като пожизнен, съгласно чл. 68, ал. 7 от НМЕ. Решението на ТЕЛК е потвърдено в частта на определената дата на инвалидизиране и характера на заболяването - общ.

По делото е прието експертно заключение по съдебно-медицинска експертиза на вещото лице д-р И. М. – специалист офталмолог и на вещото лице д-р П. П. – неврохирург. Същото се кредитира от съда като компетентно, обосновано и обективно дадено и неоспорено от страните по делото както в частта, относно определения общо 93 % ТНР, изчислен по методиката за пилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност, така и по отношение на липсата на необходимост от чужда помощ. Разликата от 1 % според д-р М. се дължи на прибавяне на 5 % за съществуващо трайно

разширяване на зеницата, вследствие на увреждането, въпреки процента за пълна слепота, понеже това се дължи на мозъчно увреждане. като компетентно, обосновано и обективно дадено и неоспорено от страните по делото. Вещите лица приемат, че пациентката се придвижва с бастун като фрактурата на Тн 12 не изисква чужда помощ, понеже няма отпадна неврологична симптоматика в долните крайници, дължащи се на нея.

По делото беше разпитана св. Н. А., близка на жалбоподателката А.. Нейните показания съдът приема за обективни и съответстващи в общи линии на останалите доказателства и на СМЕ. От същите се установи, че действително А. се придвижва самостоятелно, но изпитва сериозни затруднения сутрин при изправяне и започване на придвижване.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е от надлежна страна и в законоустановения срок, срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество е частично основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 103, ал.4 от Закона за здравето във вр. с чл. 106, ал.2 от същия нормативен акт.

Решението е взето от специализиран състав по ортопедични болести, определен съобразно водещата диагноза по част 3, раздел 2, т.2 от Приложение № 1 към чл. 63, ал.1 от Наредба за медицинската експертиза, в съответствие с разпоредбата на чл. 49, ал.1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/. Спазено е изискването по чл. 18, ал.3 от Правилника в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. Експертното решение е постановено в състав от четирима специалисти, единият от които представител на НОИ.

Оспореното решение е в установената от чл. 59, ал.2 АПК форма и при спазване на административно-производствените правила.

Спорен между страните по делото е въпросът относно определения процент на ТНР на жалбоподателя. Крайният извод за същия е определящ за правилното приложение от административния орган на материалния закон - по отношение на преценката на установеното увреждане, стадия на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит според Приложение № 1 към разпоредбата, съобразяването на процента ТНР със степента на установения дефицит, както и определянето на крайния процент намалена работоспособност при спазването на Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти съгласно Приложение № 2 към чл. 63, ал.3 от НМЕ. Настоящият състав на съда намира, че действително е налице противоречие между приетото в съдебното производство експертно заключение и оценката на работоспособността в административното производство, което на първо място води до извода, че е налице нарушение на материалноправните разпоредби при постановяване на оспорения акт в тази му част и представлява основание за отмяната му.

Начинът за определяне на ТНР при наличие на няколко увреждания, съгласно Приложение

№ 2 от Наредбата за медицинската експертиза е следния:

„III. Когато са налице няколко увреждания, за всяко от които в отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност е посочен отделен процент, но не е посочена такава комбинация от увреждания, общата оценка на трайно намалената работоспособност се определя, като за основа се взема най-високият процент по съответната отправна точка и ако той не е 100 %, към него се прибавят от 5 до 20 % от сбора на процентите на останалите увреждания. Прибавеният процент е в зависимост от общото състояние на освидетелстваното лице, но не може да бъде по-висок от най-високия процент за останалите увреждания.

Първи пример: лицето има 4 увреждания, за които в отправните точки са посочени следните проценти: 50; 10; 10; 10. В този случай при определяне на общия процент към 50 % не може да се прибави повече от 10 % от сбора на процентите за останалите увреждания.

Втори пример: лицето има 5 увреждания, за които в отправните точки са посочени следните проценти: 40; 30; 20; 15; 10. В този случай към 40 % може да се прибави максимум до 20 % от сбора на процентите за останалите увреждания.”

В настоящи случай органът не е добавил дължимите 5 % за съществуващо трайно разширяване на зеницата, вследствие на увреждането, въпреки процента за пълна слепота, дължащо се на мозъчно увреждане. По този начин се достига до извода за наличие на 93 % ТНР.

На следващо място обаче съдът намира, че НЕЛК, в процесното решение е допуснал съществено нарушение на производствените правила като в нарушение правата на жалбоподателката е намалил определения в решението на ТЕЛК % ТНР от 96 % на 92 %. Основен правен принцип на процесуалното право е забраната за угежняване положението на оспорващия при разглеждане на жалбата от следващата инстанция, известен като *reformatio in peius*. След като не е налице жалба от друга страна в производството като НОИ например, то недопустимо и в противоречие с процесуалните правила е влошаване на положението на жалбоподателката посредством определяне на по-нисък процент ТНР. Ето защо решението в тази му част подлежи на отмяна като бъде потвърдено решението на ТЕЛК по отношение определения 96 % ТНР.

В останалата част решението е правилно, включително и по отношение на липсата на необходимост от чужда помощ. Заключение на вещите лица е по приетата и неоспорена СМЕ е категорично и обосновано. Същото потвърждава констатацията на НЕЛК в тази посока, която впрочем е извършена след преглед на лицето непосредствено от комисията от четирима специалисти. Факта, че са налице сериозни затруднения при придвижването в бита, не променя факта, че като цяло лицето се придвижва самостоятелно с бастун. Останалите затруднения са следствие от характера на заболяването, но съпътстват и много други заболявания като не във всички случаи това води до определяне на % ТНР с ползване на чужда помощ.

Съгласно чл. 68, ал. 1 и 2 от НМЕ/2010 г. „ При степен на трайно намалена работоспособност (степен на увреждане) над 90 на сто Д., ТЕЛК и НЕЛК се произнасят и по потребността от чужда помощ.

(2) Чужда помощ се определя на лица, които не са в състояние да се обслужват

самостоятелно при задоволяване на ежедневните си потребности.”

Съдът намира, че не са налице фактите, които да обусловят прилагане на чл. 68, ал. 2 от НМЕ. В тази посока са всички събрани по делото доказателства и заключението по приетата СМЕ.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспореното експертно решение по реда на чл. 168 АПК, съдът приема, че същото е незаконосъобразно в частта му, в която е отменено решението на ТЕЛК в частта му по отоншение на приетия 96 % ТНР като е определен 92 % ТНР като издадено в противоречие с процесуалния закон като са налице основания за отмяна по чл. 146 АПК. Следва да се потвърди решението на ТЕЛК в тази му част. В останалата му част оспореното решение на НЕЛК е правилно и законосъобразно.

Р. по делото, с оглед изхода на спора следва да се присъдят и на двете страни, с оглед своевременно направените изявления като те са следните: Съгласно списака на адв. С. – 250 лева адвокатски хонорар, който не е прекомерен като по-нисък от минималния от 300 лева, съгласно тарифата и 250 лева за СМЕ или общо 500 лева. На ответната страна следва да се присъди 300 лева за юрисконсултско възнаграждение или по компенсация на жалбоподателката следва да се присъдят 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 173, ал.2 и чл. 143, ал.3 АПК, Административен съд - София град, II отделение, 33-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Е. А. А. от [населено място],[жк][жилищен адрес]

ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 0732 от зас. 129/06.11.2013 г. на Специализиран състав на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по ортопедични болести в частта му, с която е намален % ТНР на Е. А. А. от 96 % на 92 % ТНР като

ПОТВЪРЖДАВА решение на ТЕЛК при 5 МБАЛ, [населено място], № 1110 от зас. 100/11.06.2013 г., с което е извършено освидетелстване на работоспособността, вида и степента на увреждане и е определен процент трайно намалена работоспособност /ТНР/ 96 % степен на увреждане на Е. А. А.;

ОСТАВЯ В СИЛА ЕКСПЕРТНО РЕШЕНИЕ № 0732 от зас. 129/06.11.2013 г. на Специализиран състав на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/ в останалата му част;

ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия да заплати на Е. А. А. от [населено място], ЕГН [ЕГН] сума в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща сторени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: